

Kenzaburō
Ôé
Seventeen



Seventeen

Kenzaburō Ôé

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Seventeen

Kenzabur? ?e

Seventeen Kenzabur? ?e

Un adolescent fête ses dix-sept ans dans l'indifférence de sa famille, en pleine décomposition. Complexé, mal dans sa peau, incompris de ses parents, il est terriblement frustré. Obnubilé par ses pulsions sexuelles, il s'est replié sur lui-même et toise ses camarades d'un regard méprisant. Il constitue une proie idéale pour les militants d'extrême droite qui recrutent des jeunes pour donner la claque lors des meetings du parti de l'Action Impériale...

Inspirée de faits réels, cette nouvelle du grand maître de la littérature japonaise contemporaine (prix Nobel de littérature 1994) nous plonge dans le mal-être du Japon des années soixante.

Seventeen Details

Date : Published June 13th 2011 by Gallimard (first published 1961)

ISBN : 9782072441967

Author : Kenzabur? ?e

Format : Paperback

Genre : Asian Literature, Japanese Literature, Cultural, Japan, Fiction, Novels, Sexuality

 [Download Seventeen ...pdf](#)

 [Read Online Seventeen ...pdf](#)

Download and Read Free Online Seventeen Kenzabur? ?e

From Reader Review Seventeen for online ebook

Bookaholic says

17 este un fel de povestire mai amplă sau un roman condusat, redus la doar 100 de pagini. Acțiunea se petrece într-o Japonie modificată politic după cel de-al Doilea Război Mondial, când s-a aflat de partea învingătorilor, cu susținători extremiști, de dreapta sau de stânga (practic împotriva împăratului sau pro împărat; împotriva politicii americane sau contra acesteia). Este, dacă vreți, atât un manifest politic subversiv (demonstrând, prin conținutul romanului, cât de puțină este viziunea de extremă dreapta), cât și un Bildungsroman în miniatură. Privatul găsește ecou în public, iar legătura dintre sex și politică este foarte puternică, așa cum nu cred că am găsit-o în nicio carte de până acum.

Naratorul volumului este un adolescent de șaptesprezece ani (număr reflectat în titlu) – abia îi împlinște, la începutul volumului, și este frustrat că niciun membru al familiei nu-i urează nimic, nu-i dăruiește nimic, ci se comportă de parcă ziua sa de naștere n-are nicio importanță -, un Seventeen - numele unei reviste americane pentru adolescenți, populare atât în America, cât și în Japonia – fărâșă, onanist – se masturbează continuu; nici măcar nu se excită gândindu-se la o femeie sau privind vreo fotografie porno, ci privind-și organul: „Îmi plac erecțiile. Îmi plac datorită senzației de energie care-mi fierbe prin tot trupul. Și-mi place să-mi privesc sexul erect” (p. 6) sau „Ah, ce fericit aș fi dacă toată viața mea ar fi un orgasm permanent!” (p. 38) -, antisocial, timid, care se urte pe sine, atât din punct de vedere fizic, cât și psihic:

„Mă apropiu de oglindă și mă uit cu atenție la fața mea. E dezgustătoare. Nu e pocită sau negricioasă, e pur și simplu dezgustătoare. În primul rând, pielea e prea groasă, albă și groasă ca pielea de porc. (...) Apoi fruntea îngustă. Și părul meu aspru, care crește turtind-o și făcând-o să pară și mai îngustă. Obrajii mei umflați. Buzele mici și roșii ca de fată. Sprâncenele groase și scurte care cresc anemic, fără o formă clară. Ochii mici, cu pupilele prea sus, lăsând să se vadă prea mult alb, care mă fac să par mereu dușman. Și urechile, cărnoase și clăpăte, în unghi drept față de cap” (pp. 10-11). (continuarea cronicii: <http://www.bookaholic.ro/starpiti-rau...>)

Le Chapelier Lettré says

#En 3 points

*OVNI littéraire : curieuse petite nouvelle que "Seventeen" ! Déconcertante tant par le style que par l'histoire, elle réussit l'exploit de nous accrocher aux pensées de son narrateur, ado de 17 ans, souvent déphasé, parfois carrément antipathique, aux excès de violence incontrôlables - au final, l'auteur noue avec le lecteur une relation un peu perverse en nous tenant en haleine avec une question : "jusqu'où la déchéance du jeune homme ira-t-elle ?"

*Evolution radicale : L'adolescent se hait, vomit sa fragilité, se cherche et très vite, par faiblesse, par complexe, par ambition, par égarement ou un peu des quatre, crée son portrait peu reluisant d'homme adulte, celui d'un partisan fanatique - "Seventeen", c'est avant tout la plongée dans l'extrémisme d'un gamin perdu comme tant d'autres, message toujours d'actualité à notre époque, et la chute se fait d'une façon aussi transcendante qu'impitoyable

*Message fort : Parce qu'elle traite d'un adolescent qui affronte ses peurs et ses complexes en se muant en homme de main cruel et parce qu'elle critique un régime extrémiste qui rallie à sa cause des jeunes en plein doute, "Seventeen" est assurément une nouvelle inoubliable - léger problème toutefois : le manque d'empathie pour le narrateur et le langage cru dont use Kenzaburō Ōe, tout comme le pessimiste omniprésent du récit, en laisseront plus d'un sur le bord de la route...

Simon Vandereecken says

Dix-sept ans, un âge où tout s'agite, où tout bouillonne, où l'on apprivoise son corps, que les réflexions se forment, que les pulsions émergent, ...

Critique complète sur Livrophage

Dasein says

Cartea este, din punctul meu de vedere, o avertizare adresata lumii referitoare la usuratatea cu care persoanele lipsite de experienta de vitata pot trece dintr-o extrema in alta si, mai curand, intr-o extrema politica. Subiectul mi s-a parut mai interesant decat stilul de scriere, aspect care se poate datora si traducerii

Mélie says

I had previously read "A Personal Matter" which I loved. This time I'm much less under the spell.

The style is overall beautiful, dense and compact, there are even a few heart-stopping sentences. But here and there, repetitions pop up and it's unclear whether they are due to the translation or to the original style.

I must admit this teenager has no redeeming quality, which is probably the one thing I hold against the plot. It makes it all too predictable. But the book is short and so very intense, especially as everything is seen through the eyes of said teenager so that it seems like the lack of subtlety might come from the teenager himself. It's hard to tell.

I'd give this a 3.5 star rating if I could, I rounded down to encourage people to read one of his other books first! This one is temptingly short, but I have a feeling it might drive some people away from his style.

Ps, if you're uncomfortable with the long and detailed descriptions of masturbation, you might not like this book at all.

Rachel says

This was a story I read in high school and couldn't quite get a handle on during my first read. Nonetheless I loved reading it. However, after re-reading it, and then giving it another read after living in Japan for three years it really became clear to me just how much he fits in to one short story. I read it with the story J, which I didn't like as much but I haven't re-read that one several times. It fits well with Oe's other works and it definitely an interesting commentary on budding black van drivers.

Ana says

The protagonist of this book has lived most of his youth in fear, shame and isolation. He feels bitter and stray and these feelings render him unable to forge any bonds with his family or schoolmates. Moreover, he has severe anger management problems which foster the identity of an impetuous outcast. One day, he has the opportunity to join an extremist right wing political party. He seizes this opportunity and becomes a fervent advocate of the conservative ideology which in time grants him a position of power within this party. The young man is bitter once again, only this time his bitterness is reorientated towards the opposing political party and the ones who disagree with him. His self-esteem increases and he is no longer afraid to stand up to people because his association with the party has emerged as an armor that can both shield and strengthen him. He feels limitless and impenetrable, but he is actually living an illusion of power, as the reader can very well note as the plot draws to a close.

Horia Bura says

Light (literally and figuratively) and easily forgettable book about an adolescent growing up in post-war Japan, caught between different educational models and political ideologies. Not impressed by the writing; some (i.e. enough) Nobel Prize winners are not worthy of the great honour made to them. Oe is one of them, imho.

LeahMya says

Un roman complètement bizarre qui n'a aucun sens.

Renaud Germain says

<https://www.youtube.com/watch?v=z3szF...>
(reportage sur l'auteur)

Razvan Zamfirescu says

Spicuiuri din recenzia finala care se gaseste pe blogul meu

17 este un bildungsroman transformat într-un haiku. Nu e de mirare c? autorul a luat Premiul Nobel pentru Literatur?.

Romanul e în egal? m?sur? un manifest politic , dar ?i o avertizare lansat? societ??ii nipone. Agresivitatea extremei drepte al?turi de o politic? deficitar? pentru popula?ie poate s? atrag? tinerii ?i s?-i transforme în solda?i înfoca?i care s? fie în stare s? ucid? în numele idealului pe care partidul îl planteaz? în min?ile lor fragede. Este adev?rat c? Oe a avut multe conflicte cu extrema dreapt? ?i c? în realitate pare a fi un stângist veritabil, iar acest lucru se vede în microromanul 17, îns?, dincolo de aceste aspecte, autorul subliniaz? problemele cu care Japonia se înfrunt? dup? ce s-a g?sit de partea învin?ilor în al doilea r?zboi mondial,

probleme pe care nu ?i le poate nici rezolva, nici dep??i la 20 de ani dup? înfrângere.

Sara Rahimi says

short but powerful description of a lonely japanese boy turning towards the extreme right party during world war 2. 4/5 for the vivid imagery and on point psychological analysis.

Irina says

Kenzaburo Oe surprised me with extremely detailed depictions of the inner dialog of his protagonist. You can almost feel his fears, his needs, his mental pain (doubled by a physical one), his embarrassments, everything.

A brilliant novel which haunted me for weeks.

Chonkregg says

A strangely relatable, albeit a little exaggerated, story about a lonely, insecure boy and his meeting with right wing extremism. It was good.

Part 2 of this story is only in Japanese so I'll have to learn Japanese to learn the continuation.

Anastasia Vahtin says

Daca adolescentul lui Sallinger din romanul "De veghe in lanul de secara" traia in Japonia postbelica, ar fi fost aruncat intr-o familie unde nu se mai serbau zilele de nastere, mai mult, erau uitate de tot, cu niste parinti absenti si frati insingurati, ar fi devenit probabil adolescentul extremist din 17. Autorul reuseste in o mica nuvela sa concentreze drama unui seventeen care-si striga singuratatea, furia, teama de moarte si toate complexele adolescentei intr-un mod brutal. Analiza demna de priceperea unui psiholog uns cu toate alifiile te impiedica sa lasi cartea din mana chiar si in momentele in care tristetea personajului devine infioratoare.
